

MOJCA POKRAJČULJA

PRIPOVEDOVALEC: Mojca Pokrajculja je pometala hišo in našla med smetmi krajcar. Zanj si je kupila piskrček. Zvečer je zlezla vanj, legla in zaspala. Zunaj pa je bil hud mraz in padala je slana. Mojca Pokrajculjo je zbudilo močno trkanje na vrata njene hišice.

MOJCA: »Kdo je zunaj?«

LISICA: »Jaz sem, lisica. Oh Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zunaj brije burja in pritiska mraz. Zmrznem, če me ne vzameš pod streho!«

MOJCA: »Če kaj znaš, ti odprem, drugače ne!«

LISICA: »Šivilja sem.«

MOJCA: »No, pridi!«

Zaspita. Spet trkanje.

MOJCA: »Kdo trka?«

VOLK (ZAJAVKA): »Oh, Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, zunaj je burja, slana pada in jaz zmrzujem. Volk sem in izučen mesar.«

MOJCA: »Ker nekaj znaš, le pridi k nama.«

Zaspijo. Zasliši se trkanje.

MEDVED (JAVKA): »Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, odpri mi! Burja brije, slana pada in jaz medved, zmrznem, če me ne spustiš k sebi.«

MOJCA: »Kaj pa znaš?«

MEDVED: »Čevljar sem.«

Komaj se uležejo, se spet zasliši trkanje, Mojca je huda.

MOJCA (SE HUDUJE): »Danes pa res vso noč ne bo miru!«

ZAJČEK: »Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, pusti me k sebi, zmrzujem!«

MOJCA: »Kdo pa si in kaj znaš?«

ZAJČEK: »Jaz sem, zajček. Šivati znam kakor krojač.«

MOJCA: »Pridi zajček. Zdaj pa le zaspimo, kmalu bo jutro!

Zopet nekdo trka, Mojca je jezna.

SRNJAK: »Mojca Pokrajculja, lepo te prosim, spusti me noter, ne prenesem več burje in slane.«

MOJCA: »Kdo si in kaj znaš?«

SRNJAK: »Izüčen drvar sem. Priskrbel bom drva, da nas ne bo zeblo. Prosim, spusti me k sebi!«

PRIPOVEDOVALEC: Mojca Pokrajculja je tudi srnjaka vzela pod streho, ko je zvedela, da je izučen drvar. Nato so vsi sladko zaspali.

Sliši se smrčanje in nežna glasba. Vsi spijo.

PRIPOVEDOVALEC: Mojca Pokrajculja je zjutraj odposlala vse goste na delo. Volk je poskrbel za dobro večerjo. Prinesel je več panjev čebel, jih razklal in vse lepo otrebil, med pa očistil in spravil v lonec. Skuhali so si večerjo in legli počivat.

Ko nekaj trenutkov ležijo, se zasliši stokanje.

LISICA: »Avbe, joj, mene pa trebuh boli!«

MOJCA: »Pojdi v kuhinjo in si skuhaj kamilic!«

Lisica gre v kuhinjo. Pride nazaj, se uleže in že zopet stoka.

LISICA: »Joj joj, moj trebuh! Kaj pa mi je? Joj joj, kako boli!

MOJCA (jezno, a tiho): »PSST! Tišje, vse živali boš prebudila! Pojdi po še malo čaja!«

Zjutraj.

MOJCA: »Dobro jutro, živali! Sedaj pa brž na delo. Vsi že dobro veste, kaj je vaša naloga. (Se obrne k lisici.) Šiviljčka, ker si bila sinoči bolna in nisi mogla spati, pa sedaj malo dlje poleži, da se spočiješ!«

Iz kuhinje se sliši prepir.

VSI POVPREK (se derejo): »Ti si strd polizal!« »Jaz ne, pač pa ti!« » Ne, ti si ga!« »Jaz že ne!«

MOJCA: »Tat je bil domačin, nihče drug ni vedel za strd in tudi nihče ni mogel v piskrček, ker so bila vrata zapahnjena.«

VOLK: »Lezimo vsi na hrbet, odprimo usta in se sončimo! Kdor je pojedel med, temu prileze nazaj, in kapal mu bo iz ust.«

PRIPOVEDOVALEC: Vsi so legli pred piskrčkom na travo in takoj zaspali. Lisica je imela slabo vest in je zato bedela. Res, strd ji je prilezla iz želodca in je kapala na tla. Hitro se je obrisala in namazala s strdjo poleg sebe spečega zajčka okoli ust. Nato je tudi ona brez skrbi zaspala.

Zbudil jo je hrušč. Zaspanci so se bili namreč medtem zbudili ter opazili, da se zajčku cedi med okoli gobca. Začeli so ga neusmiljeno poditi. Zajček je bežal in si polomil prednje noge, šele potem se mu je posrečilo pobegniti. Vsi so tekli za njim in Mojca Pokrajculja je ostala sama s piskrčkom.

Zajčku pa niso več zrasle prednje noge in zato ima še danes prednji par nog krajši od zadnjega.